Do realizacji tego zadania wczytano drugi zbiór danych: "Sieć połączeń lotniczych".

1. Zbadano rząd i rozmiar całej sieci pierwotnej.

Rząd grafu: 3425 Rozmiar 673663

Po usunięciu pętli i duplikatów:

Rząd grafu: 3425 Rozmiar 19256

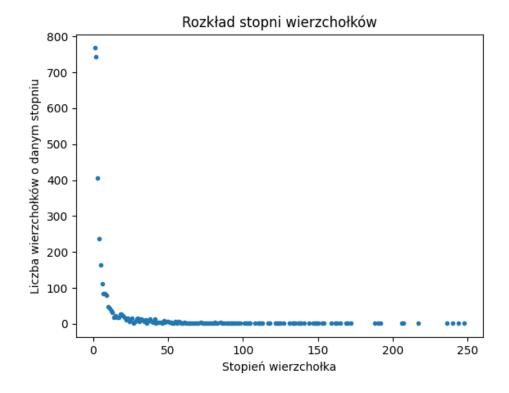
2. Wyodrębniono największą składową spójną. Graf ten ma następujące parametry:

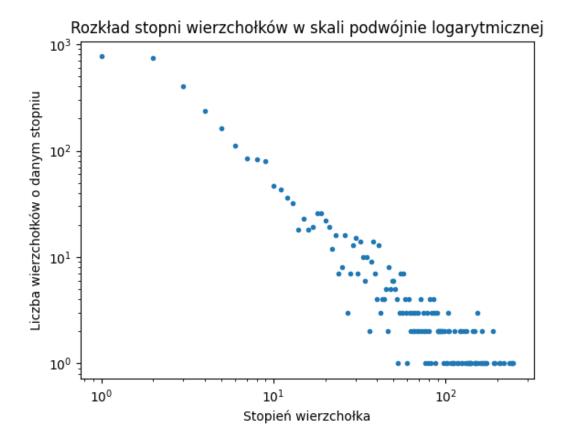
Rząd grafu: 3397 Rozmiar: 19230

3. Wyznaczono aproksymację średniej długości ścieżki, operując na próbie losowej:

Średnia długość ścieżki dla próby losowej składającej się ze 100 par węzłów wyniosła: **4,26** Średnia długość ścieżki dla próby losowej składającej się ze 1000 par węzłów wyniosła: **4,54** Średnia długość ścieżki dla próby losowej składającej się ze 10000 par węzłów wyniosła: **4,56**

- 4. Wyznaczono liczbę rdzeni dla każdego węzła.
 - 4.1. Maksymalny rdzeń ma rząd 31. Węzłów o tym rzędzie jest 93
 - 4.2. Drugi maksymalny rdzeń ma rząd 30. Węzłów o tym rzędzie jest 43+93, czyli 138
 - 4.3. Trzeci maksymalny rdzeń ma rząd 29. Węzłów o tym rzędzie jest 11+138, czyli 149.
- 5. Wykreślono rozkład stopni wierzchołków.

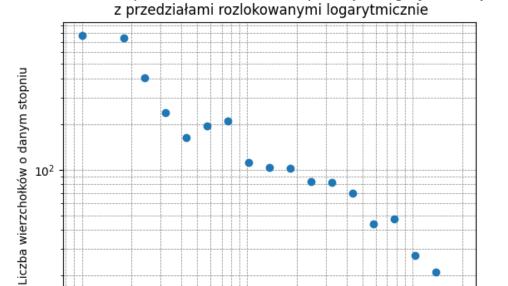
6. Wyznaczono wykładnik rozkładu potęgowego metodą regresji dla dopełnienia dystrybuanty rozkładu stopni, dla przedziałów rozlokowanych logarytmicznie

Rozkład stopni wierzchołków w skali podwójnie logarytmicznej

Rozlokowano rozkład wierzchołków w przedziałach logarytmicznych:

10¹

10⁰

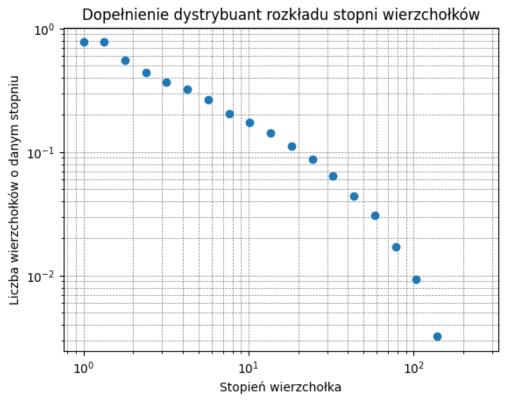

10¹

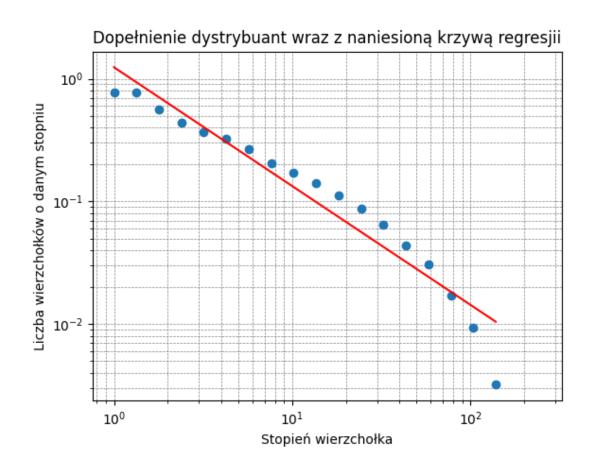
Stopień wierzchołka

10²

Dopełnienie dystrybuant rozkładu stopni wierzchołków przedstawiono poniżej na wykresie w skali podwójnie logarytmicznej z przedziałami rozlokowanymi logarytmicznie.

Poniżej przedstawiono wykres z naniesioną krzywą regresjii:

Równanie krzywej regresji dla rozkładu dystrybuant stopni wierzchołków wyszło: y = (-0.967419800027269)x + 0.09315228564833583

Wykładnik potęgowy rozkładu potęgowego otrzymany metodą regresji dla dopełnienia dystrybuanty rozkładu stopni, dla przedziałów rozlokowanych logarytmicznie wyniósł:

$$\alpha = 0.967419800027269$$

7. Wykres Hilla

Wyznaczono estymator Hilla lpha ze wzoru:

$$\dot{\alpha} = 1 + \bar{\gamma} \,_k^{-1}$$

$$\bar{\gamma} = \frac{1}{k} \sum_{i=0}^{k-1} \ln \frac{d[N-i]}{d[N-k]}$$

Wykres ilustrujący zmiany estymatora Hilla od liczby k pokazano poniżej:

